

తూరంశ్యాగార కథ

అక్షయం
అక్షయం అక్షయం అక్షయం

రెండుచేతుల్ని దోసిలిగా చేసి మురిపెంగా చూసుకుంది అశ్వని. బంతాకు డిజైన్ లో రెండు చేతులకీ ఎర్రగా గోరింటాకు!

తెల్లగా, నాజూగ్గా ఉన్న చేతుల మీద ఎర్రని రంగవల్లి దిద్దినట్లు.....!

తనివారా రెండుచేతులతో ముఖాన్ని కప్పుకుంది. తాకీతాకనట్టు పెదాలని దోసిలితో స్పృశించింది అశ్వని.

ఈ స్పర్శ... ఆఫోక్ దే అయితే?

ఆ ఊహకే గుండె రుబ్బుమంది.

పెళ్ళయ్యాక తొలిరాత్రి తనని దగ్గరకు తీసుకుంటూ ఆఫోక్ చెప్పిన మాటల్ని తను జీవితంలో మరిచిపోగలదా?

తన గోరింటాకుతో పండిన ఎర్రని హస్తాలని ముద్దాడుతూ “ఈ చేతుల గోరింటాకులా మన ప్రేమ ఎప్పుడూ ఎర్రగా ప్రకాశించాలి?” అన్నాడు.

నిజంగానే ఆనాటినించి ఆరైల్లసాటు కళ్ళకి మిరుమిట్లు గొల్పినట్టు స్వర్ణసుఖాలు చూపించాడు ఆఫోక్.

ఆరైల్లకాలం అయిస్కీంలా కరిగిపోయాక సారధి పరిచయం అయిన ఆ సాయంత్రం.

కాఫీ కప్పులు తీసుకువెళుతూ మరోసారి భుజంమీదుగా ఓరగా చూపింది అశ్వని. సారధి చూపులు నయ్యారంగా కదులుతూన్న ఆమె పిరుదుల మీదే ఉంది!

ఎందుకో మగాళ్ళ చూపులు కొత్త కాకపోయినా ఈ చూపుల్లో ఏదో కృత్రిమత్వం కనిపించి చిరాగ్గా లోపలికెళ్ళి పోయింది.

ఒకే బ్రాంచ్ లో ఆఫీసర్ గా పనిచేసే ఆఫోక్ కి, క్లర్క్ గా పనిచేసే సారధికి పరిచయం చాలా త్వరగా పెరిగిపోయింది. దానిక్కారణం యిద్దరూ కొలీగ్స్

అవటం మాత్రమే కాదు.

ఇద్దరికీ ‘13’ నెంబర్ అంటే యిష్టం కాబట్టి!!

‘13’ అంటే పదమూడు ముక్కలు చేతిలో ఉండటం.

పెళ్ళికి ముందు ఫ్రెండ్స్ లో సరదాగా పేకాడే ఆఫోక్ కి అతని స్కిల్ లో ‘లక్సీ హేండ్’ గా పేరు పడిపోయింది. ఎప్పుడో తప్ప ఆఫోక్ కి ‘లాస్’ అవటం అరుదు.

పెళ్ళయిన మొదటి నాలుగునెలలూ అశ్వని అందాల విందులతో రాత్రింబవళ్ళు టైంపాస్ అయినా అందులోనూ ఎందుకో కాస్త ఫేజ్

కావాలనించి ఓ ఈవెనింగ్ స్క్వాటర్ని ఫ్రెండ్ క్వార్టర్ వైపు పోనిచ్చాడు.

చాలాకాలం తర్వాత వచ్చిన ఆఫీస్ని ఫ్రెండ్స్ పేపీగా రిపీవ్ చేసుకున్నారు. అక్కడే కనిపించిన సారథి ఆఫీసర్ గారిని చూసేసరికి గతుక్కుమన్నాడు. మెల్లిగా జారుకోబోతూంటే ఆఫీస్ భుజం తట్టాడు.

‘ఆఫీసర్ని బేంక్లోనే... బైట వియార్ ఫ్రెండ్స్’ అన్నాడు చేయి కలుపుచూ!

మందు దగ్గరా, పేకాల దగ్గరా వాని వరసలే కాదు, స్టేజీ రూల్స్ కూడా వర్తించవు.

నాలుగో రౌండ్ తిరిగేసరికి ‘గురూగారూ’ అనే స్టేజీకి ఎదిగిపోయాడు సారథి. వాలుగొందలు గర్వంగా సర్ప్లో పడేసుకుని లేచిన ఆఫీస్ని ప్రశంసించాడు సారథి.

‘నిజంగా మీది లక్ష్మీయెస్ట్ హేండ్ గురూజీ’ అంటూ!

ఆ తర్వాత ఆఫీస్ వెనక సీట్ మీద కూచుని భుజాలమీద చేతులేస్తే స్థితికే చేరటానికి ఎంతో కాలం పట్టలేదు సారథికి.

అరవైరోజుల్లో ఆఫీస్ని మొదటిసారిగా ‘రేస్ కోర్స్’కి దగ్గర చేశాడు సారథి.

జాక్ పాల్ కొట్టిన ఆఫీస్ ఆనందంగా సారథిని కౌగిలించుకున్నాడు. కారణం ఆ వెంబర్లు సారథి చెప్పినవే!

“బ్రదర్... ఇన్నాళ్ళుగా మన స్నేహం గాఢంగా అయినా మవు నన్ను నీ యింటిక్కూడా ఆహ్వానించ లేదంటే నా మీద నీకు పూర్తిగా నమ్మకం లేదన్నమాట” విష్టారంగా అన్నాడు సారథి బార్లో కూచుని.

జాక్ పాల్ కొట్టిన ఆనందంలో సారథి బలవంతం మీద బార్కి వచ్చాడు ఆఫీస్.

“స్టీజ్ నాకు అలవాటు లేదు... పైగా ఈ వాసన చూస్తే మా ఆళ్ళనికీ కోపం రావచ్చు” నసిగాడు ఆఫీస్. భళ్ళున వచ్చాడు సారథి.

“ఏం బ్రదర్! పుడుతూనే పేకముక్కల్ని ఎదం చేతిలో పేర్చుకుని పుట్టావా? పుడ్తూనే గుర్రాల హిస్టరీని బైహార్ట్ చేసి పుట్టావా? ఏదైనా జస్ట్... మాలరాఫ్ టైం... వాసన గురించి భయపడ్తున్నావా... ఓకే. నేనూ పెళ్ళయిన కొత్తలో నీలా భయపడ్డాడేనే. మందుకొట్టిన తర్వాత ఓ జర్నాకిళ్ళి బిగించావనుకో... ముద్దెట్టుకున్నా మీ ఆవిడ గుర్తుపట్ట లేదు.”

సారథి అన్న ఆఖరి మాట అదోలా అనిపించినా సర్దుకున్నాడు ఆఫీస్. బుస్సున పొంగిన బీర్ బాటిల్ ని గాజుగ్లాసులోకి వంచి అందించాడు సారథి.

వగరుగా, చెదుగా, ఘాటుగా గొంతులోకి దిగుతూన్న ద్రవం... మరో పావుగంట తర్వాత మెదడు మొద్దుబారిన అనుభూతి. ఫ్రీట్!

అక్కడా డిమాండ్!

అందరికీ ప్రేమే నిమిత్తంగానే కాదు డిమాండ్ ఉన్నది... స్టేజీ ప్రోగ్రామ్స్ నిషయంలో అంతే డిమాండ్ ఉండదు. ఆమె ఒక్కసారి స్టేజీపైకి వచ్చి కనిపించినందుకు రెమ్యూనరేషన్ గా అయిదు లక్షలు ఇవ్వాలి.

..... అది వారిది.

ఆ తర్వాత రోజూ సాయంత్రాలు లేట్ గా వచ్చేవాడు ఆఫీస్. రోజూ ఆతనికోసం ఎదురు చూసే ఆళ్ళని తొలిసారిగా ఆతను తాగినప్పటికీ రోజున బేలగా భోరుమంది.

“ఏమండీ..... ఏంటిది.....”

ఆమె ప్రశ్నకి జవాబివ్వకుండా తననోటితో ఆమె పెదాలని మూసేశాడు. ఆ వాసనకీ కడుపుతో తిప్పినట్టు ఫీలయింది. బలవంతంగా ఆతని కౌగిలిలోంచి విడివడి దూరంగా జరిగింది.

“ఛ... కంపు... నా దగ్గరికి రాకండి... బి హేట్ బూజింగ్”

ఫక్కున వచ్చి ఒక్క విసురుతో జబ్బుపట్టి మీదికి లాక్కున్నాడు ఆఫీస్... పెదాల ఎంగిలి తెలియటం లేదు. తాగిన మైకంలో నిలుపునా గాఢంగా కౌగిలించేసుకుని ఊపిరాడనీయటం లేదు. తను ప్రతిఘటించిన కొద్దీ రెచ్చిపోతున్నాడు. ఓడిపోయే ముందు వేడుకుంటూ అంది ‘స్టీజ్ వద్దు.’

“నాక్కావాలి.....” ఆమెని సొంతం చేసుకున్నాడు. కంటి కొననించి జారిన కన్నీటి చుక్క తీయని కాపురంలో ఉప్పటి మార్పుని సూచించింది.

ఆ వాసనని భరించటం అలవాటయి ఆరు నెలలు గడిచినయ్యాయి.

తెల్లారితే తను మొదటి పెళ్ళిరోజు!

తండ్రి రమ్మని పిలిచినా ఏదో సాకు చెప్పి తప్పించుకుంది. ఆరైళ్లు వెలుగూ, ఆరైళ్లు చీకటిగా ఏడాది కాపురం తీపిచేదులా కలయికగా మారింది.

“స్టీజ్ ఇవాళైనా త్వరగా యింటికి రండి. ఒక్కడానే బోర్ కొట్టి చచ్చిపోతున్నాను. రేపు మన మారేజ్ డే... సరదాగా బజారెళ్ళి కావాలినివని కొనుక్కుందాం.”

మార్నింగ్ భర్త బయల్దేరే ముందు బెరుగ్గానే అడిగింది. ఇద్దరి మధ్య సన్నటి తెర లేచి ఆరైళ్లయింది. ఎవరో తరుముతున్నట్టు తెల్లారగానే వెళ్ళిపోతాడు ఆఫీస్. ఈ మధ్య సారథిలో తరచూ ఇంటికి వస్తున్నాడు.

మొదట ‘వదినగారూ’ అని మర్యాదగా

సంబోధించే సారథి, ఆఫీస్ లేకుండా చూసి “ఆళ్ళని...” యూ ఆర్ ఫెంటాస్టిక్ ఆనేదాకా వచ్చాడు. ఈ మధ్య సారథి చూపులూ, చేష్టలూ, మాలలూ అన్నీ వికారంగానే ఉన్నయ్యాయి. కానీ ఎలా భర్తకి చెప్పటం?

సారథి మీద ఆఫీస్కి చాలా గురి. ఈ ఆరైళ్లలోనూ రేసుల మీద దాదాపు ఇరవైవేలు సంపాదించాడు తను.

అదిచాలు... ఎంతటి మగాడినైనా పడెయ్యటానికి, “ఇవాళ నా చేయి పట్టుకున్నాడండీ” అని చెప్పినా ‘ఆ... నువ్వే పొరపడి ఉంటావ్’ అనే స్థితికి చేరింది ఆఫీస్ నమ్మకం!

..... తలుపుకొట్టిన శబ్దానికి ఉలిక్కి పడి ఊహల్లోంచి తేరుకుంది.

ఎర్రటి పగడాల్లా మెరుస్తూన్న అరచేతుల్లో తనకే తెలియకుండా వర్షించిన కన్నీటిబొట్టు ముత్యాల్లా మెరుస్తున్నాయ్!

గభాల్లు లేచి కళ్ళు తుడుచుకుని తలుపు తీసింది.

ఎదురుగా భర్త వెనకే ఆ సారథి.....

“వదినా ఆర్డెంట్ గా వేడివేడి పకోడీ తివాలని ఉంది. చేసి పెట్టనూ” అదేదో బోక్ అయినట్టు ఆఫీస్ నవ్వుతున్నాడు.

పకోడీ చేసి తెచ్చేసరికి యిద్దరూ సీరియస్ గా ‘రేస్ బుక్స్’ స్టడీ చేస్తున్నారు.

టేబుల్ మీద కాఫీగ్లాసు పెడుతూన్న ఆళ్ళని ఉలిక్కిపడింది. తన ఎడమ వైపునించి చీర చాలుగుండా ఉదికిన గుండ్రటి వక్షాన్ని చూస్తున్నాడు సారథి.

విసురుగా ‘ఏవండీ’ అంది.

‘ఏంటి’ బుక్ లోంచి తలెత్తలేదు ఆఫీస్. సారథి కళ్ళు గర్వంగా వచ్చుతున్నయ్యాయి.

“ఇవాళ షిఫింగ్ కి వెళ్తామన్నాను”

“ఓ... హే... ఇప్పుడు డిస్టర్బ్ చేయకు... కేరీడోవర్ జాక్ పాల్ ఫ్రీలాక్స్ రేస్ రేపు... ఎలాగైనా ఈ జాక్ పాల్ కొట్టాలి. నీక్కావాలిని చీరకొనుక్కో...” జేబులోంచి సర్ప్ తీసి ఆమె చేతిలో పెట్టాడు.

కళ్ళనించుకుని నీళ్ళు పొంగుకొస్తూంటే ఒక్క ఊపులో లోపలికి పరిగెత్తబోయింది. చలుక్కున

కాలు అడ్డంపెట్టాడు సారథి. ఆ విసురుకు బోర్లా పడిపోయింది అశ్వని. అదే ఛాన్స్ కోసం ఎదురుచూస్తున్న సారథి గభాలూ లేచి అశ్వనిని రెండు చేతులతో పట్టి లేపాడు.

“కాస్త చూసి వదులు వదినా”

“మీ వదినకీ మధ్య కోపం ఎక్కువైందోయ్” బుక్ లో డిస్ గా స్టడీ చేస్తూ అన్నాడు ఆశోక్.

సారథి అరచేతనూ మెల్లిగా రాసుకుంటూ అశ్వని ముఖంలోకి చూచాడు. లేవదీసే వెసంతో వేళ్ళ చివర్లతో ఆమె మెత్తటి రొమ్ముల్ని స్పృశించటానికి ఆశోక్ గమనించక పోవటం అశ్వని దురదృష్టం!

తీక్షణంగా చూస్తూ విసురుగా లోపలికి వడిచింది అశ్వని. ఆ చూపులకే శక్తివుంటే భస్మంలా మారిపోవాలింది సారథి!

రాత్రి భోజనాలక్కూడా మనసుని అతికష్టం మీద నిగ్రహించుకుని కూచుంది అశ్వని. పది దాటాక వెళ్ళాడు సారథి. అతను వెళ్ళగానే ఆశోక్ ని నిలదీసింది అశ్వని.

“ఏంటండీ... ఎందుకిలా ఆయిపోతున్నారు. ఆ సారథి రావటం నాకేమాత్రం ఇష్టం లేదు.”

ఆమె మూల పూర్తికాకముందే నవ్వుతూ చేతులతో చుట్టేశాడమెని.

“చీర కొనుక్కోవటానికి రాలేదనేగా నీ కోపం...”

“అదికాదు...” ఆమెని మరి మాట్లాడనీ కుండా ఉక్కిరిబిక్కిరి చేస్తూ “నీ ఉడుకుమోత్రనం నాకర్థమైంది. కానీ రేపు జాక్ పాట్ కొట్టడం ఖాయం... ఎట్లుండీ నించీ రేపెనకి వెళ్ళను. ప్రామిస్” చేతిలో చెయ్యి వేశాడు.

“అంటే రేపూ...”

“సాయంత్రం వచ్చాక సరదాగా ఎంజాయ్ చేద్దాం... మన ఫస్ట్ మారేజ్ డే. నీ టేస్ట్ కి నచ్చినట్టు సెలబ్రేట్ చేసుకుందాం. ఓకే.....”

ఆ చిన్ని మూలకే పొంగిపోయింది అశ్వని.

తెల్లారగానే తలస్నానం చేసింది. గదిలో అగర్ బత్తి వెలిగించి దేవుడి పూజచేసి భర్త గదిలోకి వచ్చింది. ముసుగుపెట్టి నిద్రపోతున్నాడు ఆశోక్. దేకంగా చూసి నవ్వుకుంది.

“భర్త అనే మనిషిని మెరిట్స్ అండ్ డిమెరిట్స్ తో సహా యాక్సెప్ట్ చేయాలి భార్య” ఎక్కడో చదివిన మాట గుర్తొచ్చింది.

అవును..... ఏవో కొన్ని బలహీనతలు తప్ప తన భర్త నిజంగా మంచివాడే. ఆ భావనే ఎంతో తృప్తినిచ్చిందామెకి.

కిచెన్ లో స్వీట్ చేస్తూన్న అశ్వని కాలింగ్ బెల్ మోగటంతో తలుపు తీసింది. ఎదుటి మనిషిని చూస్తూనే నొసలు చిట్లించింది.

“ఏం అశ్వనీ... మా వాడు లేవలేదా...” అని

ఓ సారి బెడ్ రూం వైపు చూసి వెనకాతే

అమితాబ్ బిజీ

“అశోక్ అద్దున్, ‘హావో’ చిత్రం విజయం భార్యక అమితాబ్ బచ్చన్ చుట్టూ సుస్థి నిర్మాతలు చూస్తున్నారు. అయితే అమితాబ్ మాత్రం ఎవరికీ చేస్తామి కానీ, చెయ్యనని కానీ చెప్పకుండా కొత్త చిత్రాలకు సంబంధించిన కథలు, స్క్రిప్టులు సరికొండంలో బిజీగా ఉన్నాడు.”

కిచెన్ లోకొచ్చాడు.

గేస్ స్టా దగ్గర స్వీట్స్ ప్లేట్ లో ముక్కలుగా కట్ చేస్తూన్న గుమ్మం దగ్గర చేతులు కట్టుకుని సారథి నిలబడటం తెలుస్తూనే ఉంది.

“నీ స్వీట్... నన్నూ రుచి చూడనిస్తావా...” వల్లర్ గా అంటున్నాడింకా. చివ్వున చూసింది కాల్చేలా...

తలంటి పోసుకున్న జాట్టు ఆ ఊపుకి అందంగా ముఖం పక్కగా ఊగింది వయ్యారంగా.

“నీలాంటి అందగత్తెని రోజూ ఎంజాయ్ చేస్తున్న ఆశోక్ ని చూస్తే నాకు జెలసీగా ఉంది” ఆ మూలలు చెవుల్లో సీసం పోసినట్లు.....

హృదయం భగ్గు మంటోంది.

తన యింట్లో... భర్త ఉండగా... పరాయి మగాడి కామెంట్స్...! చొరవగా ఆమె స్టేట్స్ స్వీట్ తీసుకుని నోట్స్ పెట్టుకున్నాడు.

“ఓహో... తియ్యగా ఉంది... నీలాగే...” ఆ చూపుల్లో కాంక్ష. అశ్వని ఒక్క గెంతులో కిచెన్ లోంచి బయటికి వడిచింది. గుమ్మానికి ఆనుకునిలబడ్డ సారథి అంతసాహసం చేస్తాడని ఊహించలేదామె.

తనని దాటిపోతున్న అశ్వని నడుముచుట్టూ చేతుల్ని బిగించి ఏం జరుగుతోందో తెలిసేలోగానే పగడాల్లా మెరుస్తూన్న ఆమె అధరాలని గాఢంగా చుంబించాడు కసిగా, క్షణం పాటతని కుడిచేయి ఆమె రొమ్ముని.....

“ఛీ...” తెలివి తెచ్చుకుని ఒక్క లోపుతోసి బెడ్ రూంలోకి పరిగెత్తింది అశ్వని. జరిగిన అవమానంతో హృదయం వణికిపోతోంది.

అప్పుడే ఆశోక్ లేచి అలాచీడ్ బాత్ రూంలోకి వెళ్ళున్నాడు.

“ఏవండీ...”

“వన్ మినిట్... బ్రష్ చేసుకుని వస్తా... అరే... సారథి వచ్చినట్టున్నాడే... అశ్వనీ సారథికి కాఫీ యివ్వు...” తలుపు మూసుకుంది.

అశ్వని ప్రూన్ పడి పోయింది. అప్రయత్నంగానే వెనక్కి చూసింది. సారథి విలాసంగా రేస్ బుక్ వి చేతులతో ఎగరేసి పట్టుకుని నవ్వుతున్నాడు.

యాంత్రికంగానే టిఫిన్ కాఫీలు సర్వ చేసింది.

సివిల్ సర్వీసెస్ కి చదివే వాళ్ళలా శ్రద్ధగా బుక్స్ లో మునిగిపోయారీదరూ... జాక్ పాట్... ఆవాలా... త్రిపుల్... బుక్కిన్... జాకీ... ఎప్పుడూ తమ వినని మాటలు... ఆ హోరులు కొట్టుకుంటున్న భర్తకి తనకి జరిగిన అవమానం గురించి ఎలా చెప్పాలి?

పదిదాటాక భోజనాలు వడ్డించింది.

బయల్ దేరుచూ వెనక్కి వచ్చాడు ఆశోక్. ఆమెని సరాసరి తమ బెడ్ రూంలోకి లాక్కెళ్ళాడు.

బుక్ షెల్ఫ్ లోంచి ఓ పేకెట్ తీసాడు.

“చీర కొనలేదనుకున్నావు కదూ... ఎన్ని ఏవగేషన్స్ ఉన్నా ఫస్ట్ ప్రీయారిటీ మమ్మే” పేకెట్ లోంచి చీరని తీసి ఆమె భుజం మీద వేశాడు.

అశ్వని కళ్ళు నీళ్ళలా నిండిపోయినయ్.

“ఏమండీ.....”

“డోంట్ బి డ్రైల్డ్..... రాత్రికి అమ్మాయిగా రికి రెస్టే ఉండదు. కాబట్టి మధ్యాహ్నం రిలాక్స్ అవు...” చిలిపిగా కమ్మగీటి బుగ్గన చిటికేపి వెళ్ళిపోయాడు.

బయట స్కూల్ స్టార్టుయ్యూక గమ్మంలో కొచ్చింది.

వెనక పీట్స్ కూచున్న సారథి విషపురుగులా కన్పించి నిట్టూర్చింది.

మలక్ పేటలో మధ్యాహ్నం మూడింటికి నరాలు తెగిపోతాయేమో అనేంత టెన్షన్ అందరిలో.

కేరీడోసర్ జాక్ పాట్ (త్రీలాక్స్), ప్లస్ ఆరోజు డర్టీ రేస్... దాదాపు ఆరున్నర లక్షల జాక్ పాట్.

అప్పటికి మొరటి త్రీలెగ్స్ లాము సెలక్ట్ చేసిన గుర్రాలే గెలిచినయ్. ఆశోక్ ఉత్సాహంతో పొంగిపోతున్నాడు.

కాంబినేషన్ లో పదిపామవేలకి టికెట్స్ కొన్నాడు.

మరో రెండు గుర్రాలు గెలిస్తే...

బుక్స్ దగ్గర్నించి కంగారుగా వచ్చాడు సారథి.
 "గురూ కొంచెమునిగింది..."

"నిమైంది..." అందోళన ఆలోక్లో.

"మేడమ్ ఛాన్సెస్ ఉన్నాయి..."

స్థానవయ్యాడు ఆలోక్. గెంవాలైన గుర్రాలని బలవంతంగా ఓడగొట్టే ఎవరూ బెట్ చేయని గుర్రాన్ని గెలిపించడం. పంటింగ్ వాటి మీద చాలా తక్కువ!

"ఏం చేయాలి" నీరుగారిపోతూ అడిగాడు ఆలోక్. జవాబుగా జేబులోంచి ఓ పింగిల్ టికెట్ తీశాడు సారథి.

"ఫోర్ లెగ్స్ ఫేవరిటీస్ గెలుస్తయ్. మూర్. ఆఖరి లెగ్లో మూత్రం....." సారథి మాటని కట్చేశాడు ఆలోక్.

"ఈ గాడిద గెలుస్తుందా..." ఏమాత్రం హిస్టరీ లేని హాట్ మిడ ఫిఫ్ లెగ్...

"కాథిలేషన్ నాన్స్ అయితే అంటే ఫేవరిటీస్ వస్తే పదివేలు కూడా రావు. కానీ ప్లాక్ క్లక్ అయితే మెనిమం ఇక్క..."

"కానీ..." అతని ఉద్దేశ్యం అర్థమైనట్టు నవ్వాడు సారథి.

"మవ్వు కొనలేదనేగా... గెలిస్తే ఫిఫ్ ఫిఫ్..."

ఆలోక్ ఆనందంగా సారథిని కౌగిలించుకున్నాడు. "ఇదికనక గెలిస్తే ఇవార నీకు గొప్ప డ్రింగ్. పార్టీయిస్తాను" ఆవేశంగా ప్రామిస్ చేశాడు.

అనుకున్నట్టు మేడమ్ లేసెన్... సైనల్ లెగ్లం ఫేవరిట్ ఓడిపోయింది. సారథి తెలివిని తెగపాగి దాడు ఆలోక్.

అక్షకాకపోయినా జాక్పాట్ కొట్టిన దజను

మందికి తలా యాభయవేలు!

బార్లో మూడో రౌండ్లో ఉండగా అశ్వని గుర్తొచ్చింది ఆలోక్కి. టైం చూశాడు ఎనిమిదిన్నరైంది.

"సారీ బ్రదర్..." సారథి వచ్చుకున్నాడు.

"ఇట్వార్ రైట్... పద... ఇంతలాభం తెచ్చిపెట్టిన నిన్ను అశ్వని కూడా తప్పకుండా మెచ్చుకుంటుంది" ఆలోక్ లేచాడు.

స్కూలర్ ఆగగానే ఆనందంగా పరిగెత్తుకుచ్చిన అశ్వని భర్త వాణకం చూస్తూనే ప్రాస్తడి పోయింది.

"ఇవార కూడా లాగొచ్చారా"

"యన్ మై డార్లింగ్... యాబైవేల గెలుపు" బేగ్లోంచి డబ్బుని అశ్వని మీద కుమ్మరించాడు.

"ఛీ..." విసురుగా లోపలికెళ్ళి బెడ్మీద వాలిపోయింది. కన్నీళ్ళు ఆగకుండా వర్షిస్తున్నయ్ కట్టుకున్న తెల్లచీర, చేసుకున్న అలంకరణ తనని వెక్కిరిస్తున్నయ్.

అదేం లేదు!

కుర్చీలో సెల్ఫీ తీసేస్తూ నవ్వు పువ్వులు పూజించుకుంటుంది. అంటే దాని అర్థం... అదేదా అనుకుంటున్నదికాదు. సెల్ఫీ తీసుకుంటుంది పింగిల్ వాటి వాటి మీద కాలా... పిరియాల చూడవోందని భరిపింది. అయితే సెల్ఫీ తీసుకుంటూ మధ్య అదేం లేదు - అదేంటో కోర్టు వెళ్ళి పట్టే అయింది కాళ్ళు.

అందంగా డెకోరేట్ చేసిన బెడ్... తెల్లటి బెడ్షీట్... మల్లెలు... జాజులు... అన్నీ..... అన్నీ తనని గేలిచేస్తున్నయ్.

టేబుల్మీద రాయల్ సేల్యూట్ బాటిల్ని ఓపెన్చేస్తూ అన్నాడు ఆలోక్.

"సారథీ... నిజంగా యూ ఆరె ట్రూ ఫ్రెండ్..."

చివ్వునముల్తూన్న సారథి "ఊ" కొట్టాడు చిన్నగా.

తాగవద్దని భర్తని వారించే శక్తికూడా లేకుండా బెడ్మీద బోర్లాపదుకుండి పోయింది అశ్వని... గుండె గట్టు తెగినట్టు కన్నీళ్ళు.

మరో రౌండ్... మరో రౌండ్.....

తను తాగకుండా తెలివిగా ఆలోక్చేతే తాగిస్తున్న సారథి అనుమానంగా చూశాడు. అప్పటికే అవుట్ అయే ప్లిటికి చేరాడు ఆలోక్. మెల్లిగా జేబులోంచి నిద్రమాత్రలని గ్లాసులో వేసి మళ్ళీ గ్లాసునింపాడు. వద్దంటూనే తాగిన ఆలోక్ సోఫాలో ఒరిగి పోయాడు.

పింపుల్ గా ఓ పెగ్ తాగి లేచాడు సారథి. ఆల్కహాల్లో నిద్రమాత్రలని కలిపితే ఎంత మత్తెక్కుతుందో అతనికి తెలుసు!

ఓసారి చుట్టూచూసి వీధి తలుపు వేశాడు మెల్లిగా. టైం పదకొండు దాటింది.

మెల్లిగా అడుగులు వేస్తూ అశ్వని గదివైపు కదిలాడు.

ఏడుస్తూనే నిద్రపోయింది కాబోలు... రెండు ముజాలని చుట్టిన చీరకొంగు జారిపోయింది. ఎడం దిక్కునించి ఎత్తయిన వక్షం తెల్లని బ్లాజ్లోంచి ప్రోవోకింగ్ గా కనిస్తోంది.

వారిక తదుపుకొని పక్కనే కూచుకున్నాడు సారథి.

అప్పుడే బయట ఉరిమింది ఆకాశం. ఆ మెరుపు వెలుగులో అశ్వని తెల్లని పిక్కలు గుండ్రంగా మిసమిసలాడుతూ కనిపించినయ్.

మల్లెలవాసన మత్తెక్కిస్తోంది.

పక్కనే పదుకుని ఒక్కసారిగా కొండచిలువగా దుట్టేశాడామెని.

తొలి సెల్ఫీలో... భర్తకోసం అలంకరించిన తెల్లని పక్కమీద ఆంబోతులా చెలరేగి పోతున్న దుర్మార్గుడు.

చీరకుచ్చిళ్ళు లాగేశాడు. లంగాని పైకి తోస్తున్నాడు. అరుస్తోంది గింజుకుంటూ.

"ఏ... వం... డీ... ర... క్షీ... ం... చం... డీ"

చాచిపెట్టి కొట్టాడు సారథి. కళ్ళముందు మెరుపులు మెరిసినయ్. నోటిమీద చేత్తో అదిమి ఆమెని ఆక్రమించేసుకున్నాడు. కపిగా, కాంక్షగా, ఆమె యవ్వనాన్ని దోచుకుంటుంటే, బేలగా, ఒడ్డున పడ్డ చేపలా గింజుకుని... అలిపి... నీరసంగా... లొంగిపోయింది అశ్వని. భర్త తప్ప మరో మగాడి స్పర్శ ఎరుగని దేహం మలినపడి పోయింది.

ఆకలి తీరాక పిల్లిలా జారుకున్నాడు సారథి.

దాదాపు గంట తర్వాత చెదిరిన తిలకంతో, నలిగిన శరీరంతో లేచి నిలబడింది అశ్వని. రేస్బుక్ గుండెమీద వేసుకుని మత్తుగా పడున్నాడు ఆలోక్.

నిద్రలో పలవరిస్తున్నాడు... "యా... కమాన్ మై... హార్వ్..."

అశ్వని నిరక్తిగా నవ్వుకుంది. అశ్వ ఘోషలో పడి కొట్టుకుంటున్న ఈ మనిషికి ఈ అశ్వని హృదయ ఘోష ఏం వినిస్తుంది?

తెల్లారి బాగా పొద్దెక్కాక బద్దకంగా కళ్ళు విప్పాడు ఆలోక్.

"అశ్వ..." పిలుపు పూర్తి కాక ముందే ఉలిక్కి పడ్డాడు.

ఎదురుగా పీలింగ్ ఫేస్ కి వేలాడుతూ... ఆమె శరీరం... నిర్జీవంగా... నోళ్లకట్టలు గదిలో చిందర వందరగా పడున్నయ్

"అశ్వనీ..." గుండె బ్రద్దలయ్యేలా అరిచాడు ఆలోక్. అప్పటికే అతని పిలుపులు అందని దూరానికి ఎగిరిపోయింది అశ్వని.